

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľov 1) **M. M.**, 2) **A. M.**, proti odporcovi **Obvodnému pozemkovému úradu v Humennom**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 13. júla 2006, č. 2006/00192-3-HZ, konajúc o odvolaní navrhovateľov 1) a 2) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 21. júna 2007, č.k. 4 Sp 27/06-20, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21. júna 2007, č.k. 4 Sp 27/06-20 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č.: 2006/00192-3-HZ zo dňa 13. júla 2006, ktorým Obvodný pozemkový úrad v Humennom ako príslušný správny orgán podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona NR SR 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov v súlade s ustanovením § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov rozhodol o reštitučnom nároku oprávnených osôb M. M. a manželky A., obaja bytom S. tak, že v bode „A“ oprávnené osoby podľa § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. M. M. a manželka A. spĺňajú podmienky podľa § 3 ods. 1

písm. m) zákona č. 503/2003 Z.z. na priznanie práva na náhradu za pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia Mestského národného výboru Snina č.: Výst. 2697/Sá/1968 zo dňa 29. januára 1987 pre výstavbu Sídlička K., bez vyplatenia náhrady.

Ide o pozemok v k.ú. S., stav v čase vyvlastnenia na LV č. X. EN X./34 – záhrada o výmere 525m² v podiele 1/1. Terajší stav podľa údajov katastra nehnuteľností je, že predmetná parcela je súčasťou parcely č. C KN X. o výmere 11 644m² druh pozemku zastavané plochy a nádvorí, podľa spôsobu využívania ako pozemok, na ktorom sú postavené ostatné inžinierske siete, zapísaná na LV č. X., vlastník mesto Snina, spoluvlastnícky podiel 1/1.

Podľa bodu „A“ 2 oprávneným osobám sa priznáva právo na náhradu za pozemok v bode 1 z dôvodu, že je vo vlastníctve právnickej osoby, čo je podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákonnou prekážkou navrátenia vlastníctva.

Podľa „A“ 3 oprávnenej osobe sa v zmysle § 6 ods. 2 zákona prevedie bezplatne do vlastníctva iný pozemok vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a bonite, v akej bol jeho pôvodný pozemok a to ak možno v tej istej obci, ak s tým oprávnená osoba súhlasí alebo sa poskytne finančná náhrada.

Podľa bodu „A“ 4 pozemok, ktorý sa prevedie oprávneným osobám za jej pôvodný pozemok, poskytne Slovenský pozemkový fond. Finančnú náhradu za pôvodný pozemok, ku ktorému sa vlastníctvo nevracia a za ktoré nebol poskytnutý náhradný pozemok, poskytne Slovenský pozemkový fond.

Podľa výroku pod bodom „B“ rozhodnutia účastníci konania uvedení v „A“ 1 nespĺňajú podmienky uvedené v § 1 zákona na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu za pozemok v k.ú. S., parc. č. EN X., druh pozemku zastavaná plocha, výmera 251m² z dôvodu, že v čase vyvlastnenia bol druh pozemku zastavaná plocha a netvoril súčasť poľnohospodárskeho pôdneho fondu.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona v preskúvanom rozhodnutí, dospel k záveru, že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (**d'alej len zákon**), pričom sa stotožnil s právnym názorom odporcu. Dospel k záveru, že opravný prostriedok nie je dôvodný.

Proti tomuto rozsudku podali navrhovatelia odvolanie a žiadali, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa názoru navrhovateľov súd síce opätovne zistil skutkový stav, no z právneho posúdenia veci

dospel k nesprávnemu rozhodnutiu. Uviedli, že na základe rozhodnutia č. 73/1965 zo dňa 23. apríla 1965 o pridelení pozemku do osobného užívania Finančný odbor Okresného národného výboru v Humennom prideliť navrhovateľovi v prvom rade pozemok, parcelu č. X. o výmere 776m², kat. úz. S., ktorý bol v tom čase vyčlenený z mpč. X. a podľa pozemno-knižného stavu bol evidovaný ako druh pozemku – pasienok. Zdôraznil, že Dohodu o zriadení práva osobného užívania pozemku, ktorá bola registrovaná na Štátnom notárstve v Humennom sp. zn. R II 207/1972 zo dňa 6. novembra 1972 nikto nezrušil.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania súd zistil, že predmetom preskúvacieho konania bolo rozhodnutie odporcu zo dňa 13. júla 2006, č. 2006/00192-3-HZ týkajúce sa reštitučného nároku navrhovateľov. V uvedenej právnej veci je zrejmé, že dňa 29. decembra 2004 si na Obvodnom pozemkovom úrade v Humennom uplatnili navrhovatelia ako oprávnené osoby podľa § 2 ods. 1 zákona nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré im boli vyvlastnené vyvlastňovacím rozhodnutím č. Výst. 2697/Sá/1986 pre výstavbu Sídlička K. I. Podľa vyvlastňovacieho rozhodnutia a ocenenia nehnuteľnosti zo dňa 16. októbra 1986 za predmetné parcely nebola poskytnutá náhrada. V čase vyvlastnenia na základe rozhodnutia č. Výst. 2697/Sá/1986 zo dňa 21. januára 1987, podľa výpisu z EN, výpisu z LV č. X. vydaným Strediskom geodézie v Humennom dňa 26. januára 1987 je zrejmé, že na parc. č. EN X., druh pozemku zastavaná plocha o výmere 251m² a parc. č. X., druh pozemku záhrada o výmere 525m² je zriadené právo osobného užívania.

Krajský súd vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 1 zákona, ktorý upravuje, že navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu (zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria a) poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria (§ 37 až 39 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov), b) lesný pôdny fond (zákon č. 61/1977 Zb. o lesoch v znení neskorších predpisov).

Právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej

území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 29. februára 1948 do 1. januára 1990 (ďalej len rozhodujúce obdobie) spôsobom uvedeným v § 3 (§ 2 ods. 1 cit. zákona).

Podľa § 3 ods. 1 písm. m) cit. zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona, vlastníctvo k pozemkom alebo jeho častiam nemožno navrátiť, ak pozemok je vo vlastníctve fyzickej a právnickej osoby okrem povinnej osoby (§ 4 ods. 1).

V prípade uvedenom v ods. 1 sa oprávnenej osobe prevedú bezodplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a bonite, aké boli jej pôvodné pozemky, a to ak možno v tej istej obci, v ktorej sa nachádza prevažná časť pôvodných pozemkov, ak s tým oprávnená osoba súhlasí alebo oprávnenej osobe sa poskytne finančná náhrada. Pozemky poskytne Slovenský pozemkový fond alebo ich poskytne Štátna organizácia lesného hospodárstva, ak pôvodný pozemok bol súčasťou lesného pôvodného fondu. Finančnú náhradu za pôvodné pozemky, ku ktorým sa vlastníctvo nevracia, za ktoré nebol poskytnutý náhradný pozemok poskytne Slovenský pozemkový fond (§ 6 ods. 2, ods. 5 zákona).

Ako uviedol krajský súd oprávnené osoby – navrhovatelia spĺňajú podmienky § 3 ods. 1 písm. m) zákona na priznanie práva na náhradu za pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia a keďže je pozemok uvedený pod bodom „A“ vo vlastníctve právnickej osoby a nemožno ho vydať, z týchto dôvodov sa oprávneným osobám prevedie bezodplatne do vlastníctva iný pozemok vo vlastníctve štátu v primeranej bonite, resp. finančná náhrada, ktorú poskytne Slovenský pozemkový fond. V prípade pozemku parc. č. EN X. – zastavaná plocha o výmere 251m², nie sú splnené podmienky na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu.

Uvedený právny názor krajského súdu je podľa odvolacieho súdu správny. Správny orgán jednoznačne pri svojom rozhodovaní o uplatnenom nároku navrhovateľov na navrátenie vlastníctva k pozemku alebo priznanie práva na náhradu za pozemok vychádzal z dostupných materiálov, pričom listiny získané v konaní boli podkladom pre vydanie rozhodnutia. Ako ďalej vyplynulo vo vyvlastňovacom rozhodnutí č. Výst. 2697/Sá/1986 zo dňa 21. januára 1987 je uvedené, že pozemky sú vo vlastníctve Československého štátu, a z toho dôvodu bol vyvlastnený iba rodinný dom postavený na predmetných pozemkoch. Správny orgán sa zaoberal otázkou poskytnutia náhrady za vyvlastnené pozemky v osobnom vlastníctve.

Za pozemky, na ktorých bol postavený rodinný dom, nebola poskytnutá náhrada.

Tak potom sa možno stotožniť a právnym názorom krajského súdu, že navrhovatelia sa stali vlastníkami nehnuteľnosti, a to parc. č. X. dom súp. č. X. na parc. č. X. zastavaná plocha o výmere 251m² a parc. č. X. záhrada o výmere 525m².

V prejednávanej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu, odporca správne vyhodnotil všetky skutočnosti uvádzané navrhovateľmi.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd sa v odôvodnení rozsudku taktiež náležite vyporiadal so všetkými námietkami navrhovateľov, ktoré uplatnili v podanom opravnom prostriedku. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa.

Keďže odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je v súlade so zákonom, podľa § 219 OSP tento rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. novembra 2008

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová